

El Pont de Balsareny

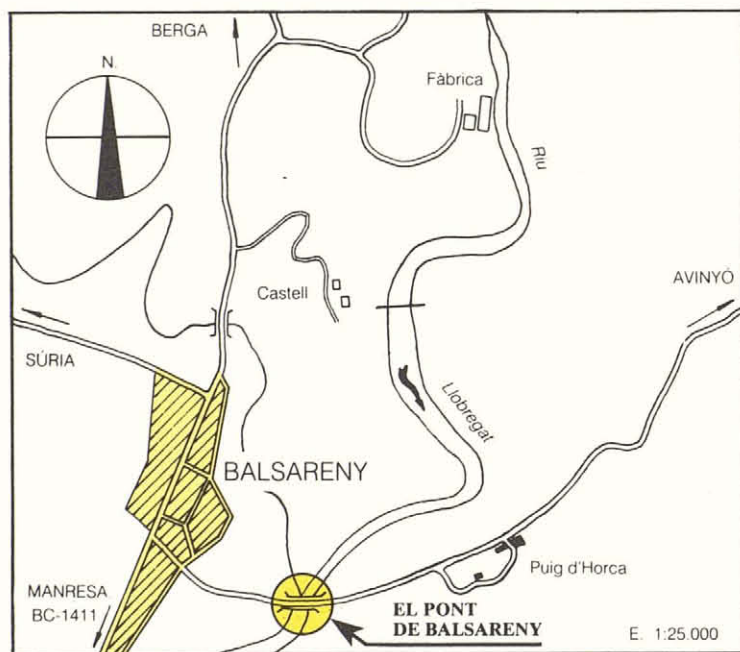
Denominació:
El Pont de Balsareny

Terme municipal:
Balsareny

Comarca:
Bages

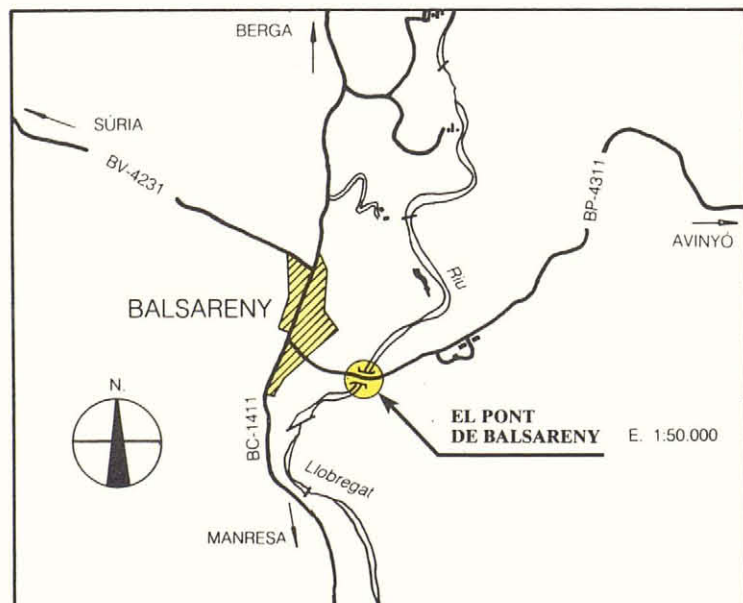
Període de construcció:
1779-1797

Ús actual:
**Pas de la carretera de Moià
a Calaf**

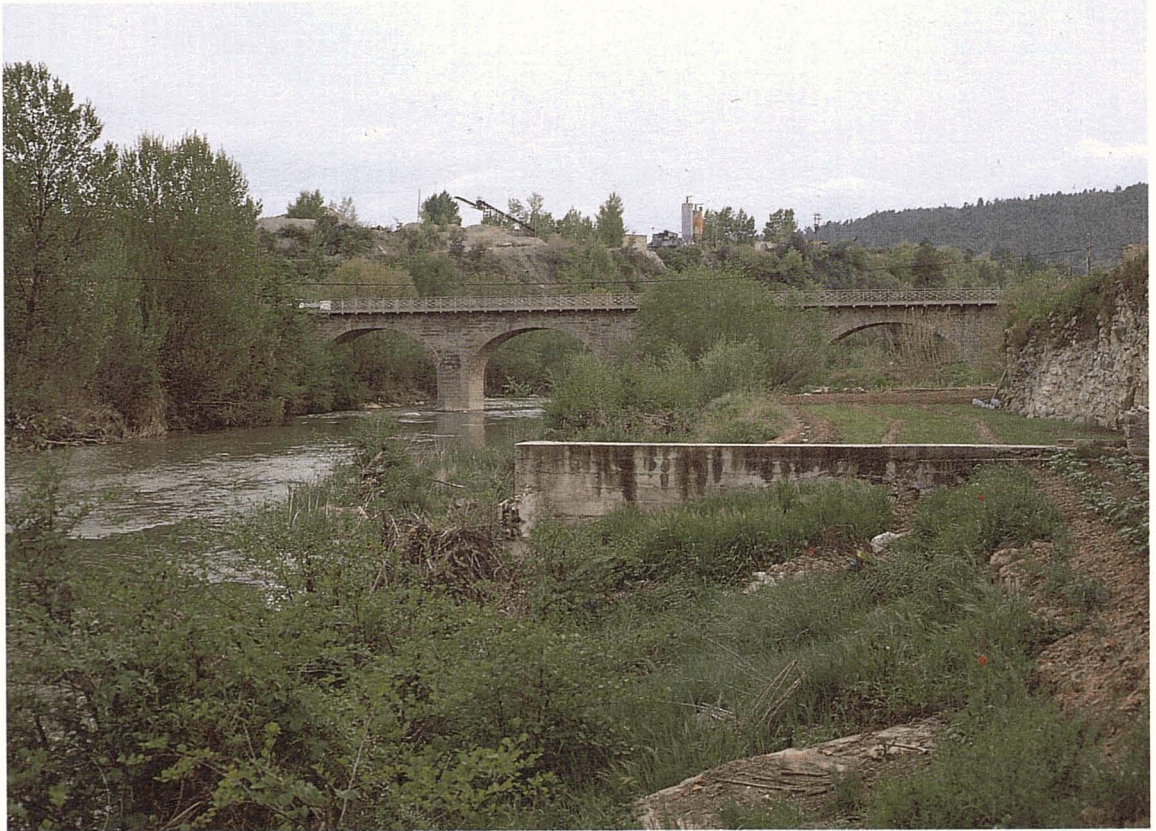

El pont de Balsareny, sobre el Llobregat, és una notable obra d'enginyeria planejada, dirigida i en bona part pagada per un antic rector de Balsareny, el mateix que va construir la seva gran rectoria i que té dedicada una plaça propera a l'església del poble.

Aquest pont, segons una descripció que en fan el batlle i els regidors de Balsareny el 28 d'abril de 1797, «consta de seis arcos, los cuales tienen el fundamento o zepa diez y seis y diez y ocho palmos debajo de la agua, fundamentado todo en peña viva; cuatro de dichos arcos de sesenta y ocho palmos de amplitud, que son los principales, y los dos restantes de menor apertura, los cuales están contruidos todos de piedra de sillería, como toda la demás fábrica de dicho puente, el cual tiene de largo, sin contar las entradas, ciento veinte y tres varas» (una vara equivalia a uns 0,84 m).

L'autor n'és el rector Roque García de la Enzina, natural de Vega de Valdetronco (Valladolid), on nasqué el 1737, i que vingué a la diòcesi de Vic com a familiar del bisbe Bartolomé Sarmentero. Ordenat a Vic el 1761, fou rector de Mogrony o de Gombrèn (on intentà aixecar un atrevit santuari a mitja cinglera de Mogrony, sostingut per grans

arcs) i de Balsareny, poble on visqué a partir del 1775 i fins el 1807, any de la seva mort.

El rector va fer construir el pont per comunicar dues parts de la seva parròquia i perquè s'havien produït desgràcies entre els feligresos, sobretot dones, quan travessaven el riu per passeres i palanques difícils. Avui dia, modificat en la seva part superior, amb voreres sobre voladís, dóna pas a la carretera d'Avinyó a Balsareny o carretera de Moià a Calaf, que primerament havia de passar per Navàs però que es va desviar per aquí per tal d'aprofitar aquest excel·lent pont.

El van començar el 25 de març de 1779 i el van acabar i beneir el 24 d'abril de 1797. Ell mateix el va projectar i en va fer el plànol, segons consta en l'informe que el rector García de la Enzina va demanar, no sabem per quina raó, que es fes el 18 de desembre de 1799, dos anys després d'acabada l'obra.

No sempre s'hi va treballar; es feia per contractes o preu-fet amb diferents constructors com el Xic de Sallent, Josep Barri del Pujol, Francesc Argemí i Benet Cassanya de Sallent, els quals devien treba-

llar «segons la planta que jo tinc feta y presentada».

Quan el rector va demanar, per raons desconegudes, un informe sobre l'obra el 1799, varen fer-lo Francesc Argemí, mestre de cases de Sallent, Josep Comellas, mestre d'obres de Manresa, i Jaume Padró, arquitecte de Manresa, tots els quals van testificar «la mayor firmeza, así en las pilastras, agujas y arcos, como en los estribos, a excepción de las barandollas». També varen dir entre altres coses elogioses per al pont que «el valor de la referida fábrica de dicho puente es de veinte mil y quinientas libras moneda catalana, más que menos...», quantitat que ell va recaptar i en part pagar amb els seus diners.

Acabada l'obra i com a acció de gràcies, el bon rector de Balsareny va erigir un pedró a la Mare de Déu dels Dolors, a la part que mira a la població, i que encara subsisteix bé que molt degradat, al qual acompanyava aquesta dècima, avui il·legible:

«Virgen Dolorosa, el puente por Vos sin mal construido,

guardad, pues el pueblo unido lo pide devotamente,
Vos, Bautista penitente
y vos mi Patrón San Roque
haced que no se derroque
ni esta capilla si os place
que el Rector García os hace
para que el pueblo os invoque».

BIBLIOGRAFIA:

VILA I SALA, Anton. *Biografia de D. Roque García de la Enzina, Rector que fou de Balsareny (1775-1807)*. Manresa 1930